

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Η σπουδαιοτέρα βιβλιοθήκη τού κόσμου είναι η Βιβλιοθήκη των Παρισίων. Περιλαμβάνει 2.200.000 τόμους και 185.000 χειρόγραφα.

— Πολλές φορές οι αδερφίδες περιέχουν άδαμαντες. Σέ μερικούς απ' αυτούς πού είστεν πρό έτών στη Ρωσία βρέθηκαν δρκετά συντριμματα άδαμαντων.

— Για σχηματίστε μίαν κατά προσέγγισιν ιδέαν τού μεγέθους τής γῆς, φθάνει ν' ανεβήτε στήν κορυφή ένδις καμπαναριού και νά κυττάξτε γύρω σας. Αν πάρθετε 900.000 φορές το τοπείο πού βλέπετε τών κατά προσέγγισιν δύοκον τής γῆς.

— Τό μόνο καλό που μπορεῖ νά κάμη ένας φιλάργυρος είναι νά πεθάνη, είπε κάποιος σοφός.

— Ως πρός την άριστοκρατίαν τῶν πόλεων, κατά τή γνώμη "Αγγλους δημοσιογράφους ή πρώτη θέσης πρέπει νά δοθῇ στή Ρώμη, ή δευτέρα στοὺς Παρισίους, ή τερτίη στὸ Λονδίνο καὶ ή τετάρτη στή Κωνσταντινούπολη.

— Τό πρότοι άποκοιμιζόμενο μέλος τοῦ άνθρωπινου σώματος είναι τὰ βλέφαρα, κατόπι δικολουθεῖ ή αἰσθηση τής γενειάσεως, μετά απ' αύτην η δροσφορία, ή άκοη και τελευταία ήτ' ολές ή άφη.

— Σὲ πολλά μέρη τής Σαξωνίας κατασκευάζεται τούρι ήπο πατάτες. Είναι περιήτητο και έχει τήν ιδιότητα νά διατηρήται νωπό πολλά χρόνια.

— Μιά από τις άνθρωπινες φυλές πού έξαφανίζονται σιγά-σιγά είναι η φυλή τῶν νήσων Ανδαμάν (στὸ Βεγγαλικό κόλπο). Άλγοι άνθρωπων άπομένουν έκει και τὰ παιδιά πεθαίνουν πολὺ μικρά.

— Ο Εξέγονος Πόντος ο νομάρχης «Μαύρη θάλασσα» άπο τούς Ταταρομογκόλους, τοὺς Βενετούς και τοὺς Γενονηγούς.

— Η Ιερουσαλήμ παραγάνεται άπο τὸ Ασσυριακό Οὐρφού - Σαλίμ πού σημάνει «Πόλις Εἰδήνης»

— Μιά διάδοση στή Νέα Υόρκη γιά νά «θαμβώνη» μὲ τήν κυριολεξίαν τούς θαυμαστάς της έκδόλλησε ένα διαμαντάκι στήν ακρη ένδος προσθίσιον δοντιού της.

Η ΣΑΡΑ ΜΠΕΡΝΑΡ ΚΑΙ Ο ΓΚΙΤΡΥ

Κάτοτε ή Σάρα Μπερνάρ έπαιζε στής Βρετανίας μὲ τὸν Σαρό Γκιτρύ. Τό βρέδι τῆς παραστάσεως δ Γκιτρύ παρεκάλεσε τὴν Σάρα νά συνιμέψουν τήν παρότασαι διότι στάς δώδεκα θά τὸν περιέμενε στὸ σαθαμό ή φίλον τού δίς Β..., μιά πρωταγωνίστρια στὸ θεάτρον πού έφενε έκεινο τὸ βρέδι τὸ Παράσι.

— Εννοια στον Γκιτρύ, τού ειπε ή Σάρα, θά κάμω ώστε νά ξεμπεριθύμησε και πριν άπο τὰ μεωνύμηα.

— Ή πρώτη και ή δεύτερη πράξις συνιμεθώπικαν. Στήν τρίτη δημάρι δ Σάρα, πού ήθελε νά παιξη ένα παιγνίδι στὸν Γκιτρύ, δργοποροῦσε πολλό. «Έτοι δαν τελείωσαν ήταν δργά και δ Γκιτρύ για νά προφέστοι τὴν φίλη τον έτρεζε στὸ σταθμό δύως ήταν ντυμένος, μὲ άναπολικό διπλάκη κοστούμι και μ' ένα σαρίκι στὸ κεφάλι. Τό νοοτιμώτερο ήταν δτι δ Γκιτρύ λπομόνης νά δημιουργήσει πελώριο γιαταγάνι πού κρευστάν άπο τὴν μέση τον.

Δέγι ειχε δμως κάνει μερικά βήματα και τὸν σταμάτησαν δν δοτσιφάλακες. «Οπως έρχεται, κυττάζοντας έδω και κεῖ και μὲ τὸ περίεργο κοστούμι του, τὸν πηρού... για τρελλό και τὸν ώδηγηπον στὸ πλησιέστερο γρύπα!

— Ο Γκιτρύ ειπε κι' έπαθε για ν' άποδείξει τήν ταντότηταν και γύρισε στὸ σπίτι τον ζωτερα άπο δυν ώρες γελώντας κι' ανέστι για τὸ πάθημα του.

τοιαναί έπήρε κοντά της τήν παιδιούλη και είδοποιήσεις τούς παραμονεύοντας τεσχανταριάνους τοῦ Βεζύρη, οι διοτοί τήν άρταξαν και τήν πήγανε στὸ γυναικωνίτη τοῦ φρουρίου. «Έκλαυγε ή δυστυχισμένη μικρούλα, δρογότανε, άλλα ματαίως. Ο πατέρας της, άφου ἀπελύτερεις διότι θά μπορούσε νά ελευθερώσει τή μονάρχιβη του, έπιστρεψετείς του λόπη, τε έκανε τὸν τάφο του στὸ ίδιο τού πάγκου στον ζαναδότηκα σχοινί γύρω από τή μέση του και μὲ γηστείες, στερήσεις και προσευχής περγάντας τή ζωή του παρακαλούσεις τήν Παναγίας πού τού ξαναδώση τήν άροη του...

— Η Πασιληή Κονταϊή γίνεται «μοιασία γυναικία» για τὸν Αλῆ Πασσᾶ. Και άξεις για δηγηθούμε σὲ μιά ίδιατερη σελίδα τή μυθιστορηματική ζωή της.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ

(Το γλυκό σπίτι τῆς ζωής πονχε χαρά και δόξα ! ΣΟΛΩΜΟΣ)

«Εχλόσης τὸ καταδόμι μας, Μητέρα, και στάλην έστοιχεισας ή τουσκνίδα, μι' έπάνω στά καφάσια νύχτα-μέρα, τῆς έρωμας βάζεις ή άραχνη τή σφραγίδα.

Δὲν εύωδαί τὸ σπίτι πέρα ώς πέρα άπο τή στοργική σου πλέον φροντίδα, κι' έρχεται ή θλίψη μόνο, ή νυχτερίδα, και τό ζωντει μὲ κύκλους στὸν άέρα...

Τὰ μάτια ώς βασιλέψουν ποινί άγαπούμε μὲ τήν ένθυμησή τους μόνο ής ζοῦμε. Κι' έγα και τέ τζάκι άγνάντια τό σβυσμένο,

μὲ τοῦ βοιδᾶ, μὲ τοῦ θρακιᾶ τό βόγγο, στή λύρα μου σκυψτός κρεμάναι και δένω τὸν καημό σου, Μητέρα, μαῦρο φιόγγο !

Στέφ. Δάσφνης

ΟΡΘΟΣ ΣΤΗΝ ΠΛΩΡΗ Ο ΧΑΡΟΝΤΑΣ

«Ορθός στήν πλώρη ο Χάροντας και τὸ καράβι πάει, κι' ώς πάπια πλέοντας ή ζωή γλυκά χαμογελάει.

«Ομώς κι' άν φέγγεις ή θάλασσα κι' αστράφτεις δ ουρανός, μαύρη υπηριαί τοισκούτενη στήν πλώρη πέφτει έμπρός.

Μιά διάσησσο άτεντζυντας βαθυά και σκοτεινή, ποιά νάναι τάχα ή μοίρα μας ρωτιώμαστ' ή στερνή. ...Στή μαύρη νάνταν σκοτεινιά μιά άγιδα νά φωτάσι, ως κυθερώναι ο Χάροντας και τό καράβι πάει.

ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ ΑΛΑΡΓΑ

Στὸν κάμπο άλλαργα, ωραία μου, φεγγοβούλουν δεύτερο ήλιος τάχος παλάτια. μά τόση λάμψη σπινέται δταν φανούν ψηλά στὰ παρασύρια τά δυό μάτια.

Τὰ μάτια τής βασιλοπούλας πού δχουνει τὸν καραπού τον καρδιά δώρο της ηρητούλας για νά κάνη.

Γοργά, γοργά μὲ πόθους και μ' ίδιες πού δηλώνεις παλάτια τού καμπού πατέρελλάνει, πού πάει τήν πληγωμένη τον καρδιά δώρο της ηρητούλας

Και πηαίνοντας τόν άκλουσθον τά λούλυσθα, τόν ίδιονθούν και τά πουλάκια ταΐσια, μαζέν του πηαίνει πάντα δ ουρανός κι' ή νύχτα μαζύν του μὲ τ' άστέρια.

Μ' δσος κι' άν πέρνει γρήγορα τό δρόμο του τόσους άλλαργα πάνε τά παλάτια, μὲ τής Βασιλοπούλας τής γλυκωβιᾶς τά μαζά, μαζά, αγάπη μου τά μάτια.

† Ιωσήφ Ραφτόπουλος

Η ΓΛΩΣΣΕΣ ΠΟΥ ΜΙΑΙΣΥΝΤΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ

«Η γλώσσα πού περισσότερο μιλεῖται στήν ιδόμειο ειγε ή Αγγλική. Τήν μιλούν 125 δλόκαπα έκατομάτρια δάνθρωπων και θά την μιλούν στό μέλλον άκρων περισσότερο.

Δέντρον έρχεται ή Ρωσούπη γλώσσα, ή δύοια μιλεῖται δπο 100 έκατομάτρια δάνθρωπος. Τρίτη έρχεται ή Γερμανική πού μιλεῖται δπο 70 έκατομάτρια δάνθρωπων.

Τετάρτη έρχεται ή Γαλλική τήν δποία μιλούν 50 έκατομάτρια δάνθρωπων.

Μετά τήν Γαλλική έρχεται τέλος ή Ισπανικά, ή δποία δηλεῖται δπο 45 έκατομάτρια.